

Η πολιτική ευθύνη και η βαριά καρδιά

γράφει ο
**ΙΓΝΑΤΙΟΣ
ΚΑΪΤΕΖΙΔΗΣ***

Επί χρόνια υπάρχει στην ελληνική πολιτική μια έννοια-επινόηση του συστήματος, που λέγεται πολιτική ευθύνη. Είναι μια έννοια που δημιουργήθηκε προκειμένου να εξυπηρετήσει την επιβίωση της πολιτικής και... των πολιτικών.

Η πολιτική ευθύνη είναι διαφορετική από την σκέτη ευθύνη. Γιατί η λέξη «πολιτική» αναιρεί την τοξικότητα της λέξης «ευθύνη». Εξουδετερώνει τις συνέπειες και απαλλάσσει από την τιμωρία. Με βάση το ισχύον σύστημα ευθύνη έχουν όλοι οι Έλληνες πολίτες, εκτός από τους πολιτικούς. Αυτοί έχουν πολιτική ευθύνη. Η δημοκρατία, δυστυχώς, αισθάνεται εδώ και χρόνια άνετα με αυτή τη διάκριση, η οποία όπως ήταν αναμενόμενο παράγει αναξιοπιστία για το πολιτικό σύστημα και τους συντελεστές του.

Αν η παραπάνω έννοια είναι καθοριστική για την ουσία της δημοκρατίας, αφού κρίνει ποιος φταίει και ποιος όχι (συνήθως κανείς...), υπάρχει μια άλλη πρόσφατη έννοια αριστερής επινόησης, που εκφράζει την φαιδρή πλευρά του κοινοβουλευτισμού. Η έννοια της «βαριάς καρδιάς».

Ένα νέο σκηνικό διαμορφώνεται πλέον στις ψηφοφορίες της Βουλής για την επικύρωση των μνημονιακών υποχρεώσεων της χώρας. Υπάρχει το ΝΑΙ, το ΟΧΙ και το ΝΑΙ με... βαριά καρδιά. Είναι η ψήφος που απαλλάσσει από την πολιτική ευθύνη. Είναι μια βαθιά συναισθηματική προσέγγιση της πολιτικής. Ο διαχωρισμός του καθήκοντος από την βούληση. Η σύγκρουση της συνείδησης με τον ρεαλισμό. **Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, όταν κατηγορούνται πως ψήφισαν τα σκληρότερα φορολογικά και κοινωνικά μέτρα, απαντούν με τρόπο που νιώθουν πως τους δικαιολογεί «ΝΑΙ αλλά με βαριά καρδιά».**

Προκύπτει αναμφίβολα ένα ζήτημα, ίσως και συνταγματικό. Μήπως συμβεί σε κάποια στιγμή της πολιτικής ιστορίας, για τη διάσωση της αριστερής υστεροφημίας τους,

οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ να προσβάλλουν την ψήφο του ΝΑΙ που έδωσαν με βαριά καρδιά, υποστηρίζοντας πως θα έπρεπε να προσμετρηθεί ως ΟΧΙ; Γιατί αυτό θα άλλαζε ουσιαστικά την πορεία των πραγμάτων. Και θα επέτρεπε και στους συμπαθείς αντιπροσώπους του έθνους να επισκεφτούν ξανά τα χωριά τους, τα οποία αποχωρίστηκαν προκειμένου να διασώσουν τη χαμένη τιμή της αριστεράς.

Η ψήφος με βαριά καρδιά θα μπορούσε να επεκταθεί και στις εθνικές εκλογές. Ίσως, μάλιστα, η συνταγματική θητεία κόμματος, που εκλέχθηκε με ψήφους που δόθηκαν με βαριά καρδιά να ήταν δύο χρόνια αντί για 4...

Όλα αυτά συνιστούν μια πολύ σημαντική διαφοροποίηση σε σχέση με το προηγούμενο διάστημα, όταν οι βουλευτές ψήφισαν προφανώς με ελαφριά καρδιά. Διότι, τελικά, η ουσία της πολιτικής δεν είναι πόσο βασανίζεις την κοινωνία με τις αποφάσεις σου, αλλά αν το κάνεις βαριά καρδιά ή όχι.

** Ο Ιγνάτιος Καϊτεζίδης είναι δήμαρχος Πυλαίας - Χορτιάτη και αντιπρόεδρος της Επιτροπής Θεσμών της ΚΕΔΕ*